

จากใจศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 4 สืบสัมพันธ์วงศ์
สวัสดิ์ศรีรับ พี่น้องที่รักในพระคริสต์

ให้เราเรียนรู้ว่า **วันอาทิตย์ทางตาล** คือ อะไร? มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับเราในปัจจุบัน
อย่างไรบ้าง? **‘พระเมสสิยาห์’** แปลว่า อะไร? **ใคร** คือ พระเมสสิยาห์? **‘ภารกิจของพระเมสสิยาห์’**
สองอย่าง คือ อะไร? สำคัญ ous ไร? **ถึงแม้ว่า** เราจะกลับคืนดีกับพระเจ้า **แต่**ธรรมชาติบาปของมนุษย์
ก็ยังเกาะติดเราอย่าง แน่นหนา **ดังนั้น** สิ่งเดียวที่เราสามารถทำได้ คือ **อะไร?** เพราะเหตุใด? **ขอสำรวจ**
ชีวิตว่า คุณตั้งใจปฏิเสธ ตนเอง **ไม่หา** ข้ออ้าง ที่จะ **ไม่เชื่อฟัง** พระเยซูคริสต์ และ **มุ่งมั่นตั้งใจ** ที่จะรัก
พระองค์มากยิ่งขึ้นทุกวัน **หรือไม่?**

อย่าลืม ตรวจสอบว่าเรา **ได้รับพระพรจากพระวณะอย่างเต็มที่แล้ว** ด้วยการตอบคำถามที่ปรากฏ
ในตอนท้าย ทบทวนคำเทศนา และเตรียมตัวศึกษาพระวณะมา ก่อนฟังเทศนา ด้วยนะครับ

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

ศจ.ดร.บัณฑูร บุญอิต

การเดินทางร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์

พระธรรมลูกา 19:28-48

ตอนที่ 47 : พระมหากษัตริย์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม (วันอาทิตย์ทางตาล)

ท่านลูกาได้เขียนพระธรรมลูกาโดยเน้นการเดินทางขององค์พระเยซูคริสต์เข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม
ซึ่งเริ่มต้นในบทที่เก้า แล้วมา ถึงเป้าหมายในบทที่ 19 จนกระทั่งจบเล่ม (ในบทที่ 24) ท่านลูกาบันทึกถึง
เหตุการณ์ที่องค์พระเยซูคริสต์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มเป็นครั้งสำคัญครั้งสุดท้าย ก่อนหน้านี้ เป้าหมาย
พันธกิจของพระองค์ คือ การเทศนาสั่งสอนให้ทราบว่ “แผ่นดินของพระเจ้ามาใกล้แล้ว” พระเยซูคริสต์
ทรงเชื่อเชิญ คนหลากหลายที่ฟัง ให้เข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าโดยเฉพาะคนที่ยากจน คนที่สังคมมองข้าม
คนที่ไร้ที่พึ่ง ล้มเหลวและไม่มี ความหวัง คนเหล่านี้มาห้อมล้อมองค์พระเยซูคริสต์เป็นชุมชนใหม่ ในขณะที่
เดียวกัน พระเยซูคริสต์ทรงเตรียมสาวกของพระองค์เพื่อที่จะเผชิญอนาคต

เราจะพบว่าในบทนี้และบทถัดไป แม้แต่สาวก “วงใน” ของพระเยซูคริสต์ก็จะรู้สึกสับสน เราจะพบ
พวกเขาที่มีความมั่นใจและคึกคะนองในการที่พระเยซูคริสต์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย,
แล้วก็มีความสงสัยเกี่ยวกับอนาคตและว่าวุ่นใจในห้องชั้นบน, หวาดกลัวในสวนเกทเสมนี และ
หลบหนีไปในขณะที่พระเยซูทรงถูกตรึงที่ไม้กางเขน (ยกเว้นยอห์นเท่านั้นที่อยู่ที่นี่) พระกิตติคุณ
ไม่ได้เป็นเรื่องราวของเหล่าสาวก แต่เป็นเรื่องราวของพระอาจารย์ คือ “เรื่องราวขององค์พระเยซูคริสต์”
พระบุตรของพระเจ้า

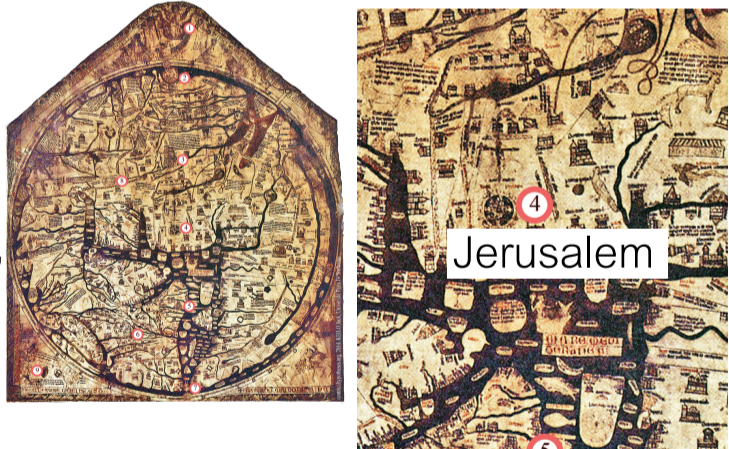
พระกิตติคุณ ไม่ได้เป็นเพียง “ประสบการณ์ทางศาสนา” แต่เป็น “เรื่องราวของการที่องค์พระเยซู
คริสต์ถูกตรึงบนไม้กางเขนและทรงเป็นขึ้นจากความตาย” ท่านลูกาบันทึกให้เราทราบถึง เหตุการณ์ที่
พระเยซูเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มว่า เป็นการท้าทาย ผู้มีอำนาจในโลกยุคนั้นและประชาชน ให้ตัดสินใจ
ว่า “องค์พระเยซูคริสต์คือใคร ? และ มีสิทธิอำนาจอย่างไร ?” ก่อนหน้านี้ท่านลูกาได้ เตือนเรา
ครั้งหนึ่งแล้ว ผ่านเหตุการณ์ที่สิเมโอนพบบิดามารดาและพระเยซูในขณะที่เป็นทารกในพระวิหาร

34 แล้ว **สิเมโอน** ก็อวยพรแก่เขา แล้วกล่าวแก่นางมารีย์มารดาพระกุมารนั้นว่า
 “ดูก่อน ท่านทรงตั้งพระกุมารนี้ไว้ เป็นเหตุให้หลายคนในพวกอิสราเอลล้มลง
 หรือ ยกตั้งขึ้น และจะเป็นหมายสำคัญซึ่งคนปฏิเสธ
 35 เพื่อความคิดในใจของคนเป็นอันมากจะได้ปรากฏแจ้ง ” **ลูกา 2:34-35**

ในปัจจุบัน คนจะล้มลง หรือ ถูกเชิดชูขึ้น (ยกตั้งขึ้น) ขึ้นอยู่กับว่า “เราตอบสนองอย่างไรต่อองค์พระเยซูคริสต์?” เมื่อใดก็ตามที่ความจริงเกี่ยวกับข่าวประเสริฐขององค์พระเยซูคริสต์ ได้ถูกประกาศให้มนุษย์ทราบ มนุษย์ทุกคนจะถูกทำลายให้ตัดสิ้นใจ การตัดสิ้นใจครั้งยิ่งใหญ่ ไม่ใช่เป็นการตัดสิ้นใจว่าเราจะเลือกนักการเมืองท่านใด (เวลาลงคะแนนเสียง) แต่เป็นการตัดสิ้นใจเลือก ระหว่างชีวิตและความตาย ระหว่างพระเจ้าและตนเอง ระหว่างความรอดหลุดพ้นและการสูญเสียชีวิตนิรันดร์ เมื่อมนุษย์เผชิญกับองค์พระเยซูคริสต์ เขาจะต้องตัดสิ้นใจเลือก เป็นการตัดสิ้นใจครั้งเดียวที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเขา เป็นการตัดสิ้นใจที่เขาจะต้องตัดสิ้นใจ เพราะ การที่ไม่ตัดสิ้นใจเลือกองค์พระเยซูคริสต์ ก็คือการที่ปฏิเสธพระองค์ เป็นการตัดสิ้นใจที่สำคัญที่สุดเพราะไม่มีทางอื่นใดที่จะทำให้เราชอบธรรมต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ผู้ทรงให้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อแบกรับโทษ ความบาปผิด เวรกรรม ของเรา ทำให้เราได้รับการไถ่บาปได้รับความรอดหลุดพ้นและถูกถือว่าเป็นคนชอบธรรม ในที่สุดแล้วเราทุกคนจะต้องให้การต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า พระเจ้าจะเป็นผู้พิพากษา เราจะต้องให้การในทุกสิ่งที่เรากระทำ พร้อมทั้งตอบพระเจ้าว่า “เราตอบสนองอย่างไรต่อพระบุตรของพระเจ้า?” ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดบั้นปลายชีวิตของเราว่าจะเป็นอย่างไร

ท่านลูกาบันทึกให้เราทราบว่า งานต่าง ๆ ของพระเยซูชนบนโลกนี้ ได้บรรลุเป้าหมายในกรุงเยรูซาเล็ม ในพระวิหารเฮโรฟอร์ด (Hereford Cathedral) ประเทศอังกฤษ มี แผนที่โลกที่เขียนบนหนังลูกวัวเมื่อประมาณ 700 ปีมาแล้ว ชื่อ “แมปป์ปา มุนดี (Mappa Mundi)” เราทุกคนทราบดีว่า คนในสมัยนั้นไม่รู้ว่โลกนี้มีลักษณะอย่างไร พวกเขาไม่ทราบว่า มีทวีปต่างๆเช่นในปัจจุบันนี้ แต่มีสิ่งหนึ่งที่อยู่ในแผนที่นั้น ที่บ่งบอกถึง “ความจริงชีวิตนิรันดร์” กล่าวคือ ตรงกลางแผนที่ คือ กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างในแผนที่นั้นจะต้องอ้างอิงจากกรุงเยรูซาเล็ม กล่าวคือ นักบวชโบราณที่พยายามวาดแผนที่ในลักษณะที่เป็นไดอะแกรม (diagram) มีแม่น้ำ มีบ้านช่อง มีสัตว์ กำลังสื่อให้เราทราบว่า “สิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำที่กรุงเยรูซาเล็ม” ได้ทำให้กรุงเยรูซาเล็มเป็น “ศูนย์กลางของประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติและของโลกนี้ชีวิตนิรันดร์” (reference point)

การสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นจากความตายขององค์พระเยซูคริสต์ เป็นหลักสำคัญในการดำเนินชีวิตของคุณหรือไม่? พระเยซูเป็นเหมือนเข็มทิศในการดำเนินชีวิตของคุณ พระเยซูเป็นเข็มทิศในการดำเนินชีวิต ที่ชี้ไป ทิศเหนือ (True North) ให้คุณเสมอ

พระเยซูคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มเพื่อที่จะสถาปนาพระองค์เองเป็นกษัตริย์ แต่พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์อยู่แล้ว ทรงเป็นกษัตริย์ เหนือ กษัตริย์อยู่แล้ว เพราะพระกำเนิดที่พิเศษของพระองค์ในฐานะที่เป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย แต่อาณาจักรของพระองค์ไม่ได้เป็นอาณาจักรของผู้ยิ่งใหญ่และมีอำนาจ-อย่างอาณาจักรโรมัน แต่เป็นอาณาจักรสำหรับ “ผู้ที่หลงหายไป” เป็นอาณาจักรที่พระเจ้าเป็นผู้ตัดสินมนุษย์ ไม่ใช่ใช้ความรำรวยหรือฐานะทางสังคมที่จะมาตัดสินมนุษย์ แต่เป็นอาณาจักรที่อยู่เพื่อคนยากจน คนผิดบาป คนที่ล้มเหลว หมดหวัง เป็น “ข่าวประเสริฐสำหรับมนุษย์ทุกคนที่มีความผิดบาป เวรกรรม” เช่นคุณและผม

28เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นแล้ว พระองค์ทรงดำเนินนำหน้าเขาไป จะขึ้นไปยัง กรุงเยรูซาเล็ม
29เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้หมู่บ้านเบธฟายีและหมู่บ้านเบธานี บนภูเขาซึ่งเรียกว่ามะกอกเทศ พระองค์ทรงใช้สาวกสองคน 30สั่งว่า “จงเข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ตรงหน้า เมื่อเข้าไปแล้วจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ ที่ยังไม่มีใครขี่เลย จงแก้มันจูงมาเถิด 31ถ้ามีผู้ใดถามว่า 'ท่านแก้มันทำไม' จงบอกเขาว่า 'พระองค์ต้องประสงค์ลูกลาตัวนี้'” 32สาวกที่รับใช้นั้นได้ไปพบเหมือนที่พระองค์ตรัสแก่เขาแล้ว 33เมื่อเขากำลังแก้ลูกลานั้น พวกเจ้าของก็ถามเขาว่า “ท่านแก้ลูกลาทำไม” 34ฝ่ายเขาตอบว่า “พระองค์ต้องประสงค์ลูกลาตัวนี้” 35แล้วเขาก็จูงลูกลามาถึงพระเยซู และเอาเสื้อของตนปลงบนหลังลา และเชิญพระเยซูขึ้นทรงลานั้น 36เมื่อพระองค์เสด็จไป เขาทั้งหลายก็เอาเสื้อผ้านของตนปลงตามหนทาง 37เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้ที่ซึ่งจะลงไปจากภูเขามะกอกเทศแล้ว เหล่าสาวกทุกคนมีความเปรมปรีดี เพราะบรรดา มหกิจ ซึ่งเขาได้เห็นนั้น จึงเริ่มสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง 38ว่า “ขอให้ พระมหากษัตริย์ ผู้ที่เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ จงมีสันติสุขในสวรรค์ และพระสิริในที่สูงที่สุด” ลูคา 19:28 -38

พระเยซูคริสต์ทรงเดินเท้าตลอดระยะ 90 ไมล์ (144 กม) แต่ไมล์สุดท้ายพระองค์ทรงถูกลูกา พระเยซูไม่ได้ทรงม้าศึกเหมือนผู้นำ-มหาอำนาจทางการทหาร แต่พระเยซูคริสต์ทรงเสด็จเข้าสู่เมืองหลวงบนหลังลูกลา-ตั้งพระราชอาสน์ เหตุใดจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหัน?

ก่อนหน้านั้นพระเยซูไม่ได้ป่าวร้องว่า “พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ เป็นพระเมสสิยาห์ (Messiah – the anointed King กษัตริย์ ผู้ได้รับการเจิม -พระผู้ช่วยให้รอด ตรงกับภาษากรีกว่า คริสตอส - พระคริสต์)” แต่บัดนี้พระองค์กำลังแจ้งให้ทุกคนทราบว่า พระองค์กำลังทำให้คำพยากรณ์ต่างๆนั้นสำเร็จ

พระองค์กำลังยืนยันถึง ตำแหน่งและพระฐานะ(สถานภาพ)ของพระองค์ในแผนการของพระเจ้า พระองค์คือ พระมหากษัตริย์ของพระเจ้า ผู้ซึ่งมาหาประชากรของพระองค์ในฐานะ “กษัตริย์แห่งสันติสุข” (King of Peace) พระผู้ช่วยให้รอดหลุดพ้นที่แท้จริงของพวกเขา ดังนั้นในวันนี้ ที่เราเรียกว่า “วันอาทิตย์ทางตาล” พระเยซูกำลังแสดงว่า พระองค์ไม่ได้เป็นผู้ถูกกระทำ (เป็นไปตามยถากรรม) แต่พระองค์ทรงเป็น “ผู้ควบคุมเหนือเหตุการณ์ต่างๆร่วมกับพระบิดา”

ขณะนี้**เป็นเทศกาลปัสกา**ในกรุงเยรูซาเล็ม เทศกาลปัสกาเป็นเวลาที่ประชาชนมากมายเข้ามาด้วยความตื่นเต้น **โยเซฟัส (josephus)** นักประวัติศาสตร์ อาจจะกล่าวเกินความเป็นจริงบ้าง เมื่อท่านบันทึกว่า **คนกว่า 2.5 ล้านคนเข้ามาในกรุงเยรูซาเล็ม** แต่ถึงกระนั้น เราสามารถสรุปได้อย่างไม่คลาดเคลื่อนว่า ในเทศกาลปัสกาจะมี**คนจำนวนมาก**ไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย ผู้หญิง หรือ เด็ก **เข้ากรุงเยรูซาเล็มจากทั่วทุกสารทิศ**ในอาณาจักรโรม รวมทั้ง**กาลิลีและ ยูเดีย** ห้องทุกห้องในกรุงเยรูซาเล็มจะเต็มล้นไปด้วยผู้คน จนกระทั่งจำเป็นต้องมี **การกางเต็นท์อยู่นอกกำแพงกรุงเยรูซาเล็ม** ปัสกาเป็นเทศกาลแห่งความตื่นเต้นเร้าใจที่พวกเขาจะได้ **ยืนยันถึงความเชื่อ ศรัทธาและความเป็นชนชาติของพระเจ้า** ผู้คนเป็นกลุ่มๆ จะทยอยเข้ามา และ **จะได้รับการต้อนรับด้วยเสียงโห่ร้อง** ด้วยถ้อยคำตามประเพณีจากพระธรรมสดุดี

กลุ่มแล้วกลุ่มเล่า พระเยซูคริสต์กับเหล่าสาวกพร้อมทั้งฝูงคนที่เดินมาจากเมืองเบธานีและบริเวณแถบนั้นก็จะเป็นกลุ่มหนึ่งที่ได้เดินเข้ามาโดยมีองค์พระเยซูคริสต์เป็นจุดศูนย์กลาง พวกเขา**เริ่มการเดินทางด้วยเท้า** เหมือนกับคนอื่นๆ แต่เมื่อพวกเขามาถึง**หมู่บ้านเบธฟายี** ซึ่งมีระยะห่างจากกรุงเยรูซาเล็มประมาณ 1 กิโลเมตร (ซึ่งเป็นระยะที่อนุญาตให้เดินทางได้ในวันสะบาโต) หมู่บ้านเบธฟายีคงมีลูกลาให้เช่าขี่เพื่อเดินทาง พระเยซูคงได้มีการตกลงเตรียมการไว้ล่วงหน้าแล้ว

ดังนั้นเมื่อสาวกมาถึง จึงพบ**ลูกลา(ที่ยังไม่มีใครเคยขึ้นขี่เลย) รออยู่** (ท่านมัทธิวบันทึกไว้ว่ามีสองตัวซึ่งรวมแม่ลาเพื่อทำให้ลูกลาสงบ (มัทธิว 21:2)) **พระเยซูทรงขึ้นประทับบนหลังลา และเริ่มต้นขบวนเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม** ในไม่ช้าขบวนที่มากับองค์พระเยซูคริสต์จากเบธานีก็ได้รับการสมทบด้วยฝูงชนจากกรุงเยรูซาเล็มโดยเฉพาะเมื่อมีข่าวว่าพระเยซูกำลังเสด็จมาแพร่สะพัดออกไป ท่านมัทธิว บันทึกให้เราทราบว่า

ฝูงชนเป็นอันมาก ได้เอา**เสื่อผ้า**ของตนปูตามถนนหนทาง บางคนก็ตัดกิ่งไม้มาปูตามถนน มัทธิว 21:8

ในขณะนั้น **ไม่ว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จไปที่ไหน** พระองค์จะเป็นที่รู้จักของฝูงชนและนำมาซึ่งความ**ตื่นเต้น** คนมากมายจาก**กาลิลี**ทางภาคเหนือ (ซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงทำพันธกิจและการอัศจรรย์มากมาย) ก็จะรีบมาหา แล้วก็**ป่าวประกาศให้คนอื่นทราบด้วยความภาคภูมิใจ**ในผู้เผยพระวจนะ-บุคคลสำคัญที่มาจากเมืองของตน หลายคนที่เคยได้**ยินกิตติศัพท์ของพระองค์**ก็จะพยายามเข้ามา**ต้อนรับพระองค์** คนมากมายตัดกิ่งไม้ซึ่งในดินแดนแถบนั้นคือ **“ทางปาล์ม/ทางอินทผลัม”** และนำเอา**เสื่อผ้า**ของตนมาปู (เป็นการแสดงความรักแก่กษัตริย์) ประดุจเป็นพรมตลอดทางเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม แล้ว**ฝูงชนก็จะเริ่มโห่ร้อง** ตามอย่างผู้ที่ติดตามพระเยซูคริสต์ได้โห่ร้อง ซึ่งเป็น **การโห่ร้องต้อนรับตามประเพณีนิยมในเทศกาลปัสกา** ด้วยความตื่นเต้น เสียงดัง (จากพระธรรมสดุดีบทที่ 118 ซึ่งเป็นบทสุดท้ายที่จะร้องกันในมือปัสกา) พวกเขา**ร้องว่า**

38“ขอให้ พระมหากษัตริย์ ผู้ที่เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ
จงมีสันติสุขในสวรรคต และพระสิริในที่สูงที่สุด” ลูคา 19:38

ท่านมัทธิวบันทึกให้เราทราบถึง เนื้อหาของเสียงให้ร้องอื่น ๆ ว่า

9 ฝ่ายฝูงชนซึ่งเดินไปข้างหน้า กับผู้ที่ตามมาข้างหลัง ก็พร้อมกันให้ร้องว่า
“โฮซันนา (ในที่นี้ใช้เป็นคำสรรเสริญ) แก่ราชโอรสของดาวิด ขอให้ท่านผู้ที่เสด็จมา
ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงพระเจริญ โฮซันนา ในที่สูงที่สุด” มัทธิว 21:9

โฮซันนาแปลว่า ช่วยให้รอด (save rescue saviour) ดุสดุดี 118:25

ส่วนท่านยอห์นบันทึกให้เราทราบว่า

13 เขาก็พากันถือทางอินทผลัมออกไปต้อนรับพระองค์ ร้องว่า
“โฮซันนา (ในที่นี้เป็นข้อความแสดงการสรรเสริญ) ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมา
ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือ
พระมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล ทรงพระเจริญ” ยอห์น 12:13

ในขณะที่ ผู้คนที่มาจากทางภาคเหนือของอิสราเอลต่างก็ เริ่มตระหนักว่า องค์พระเยซูคริสต์แห่ง
นาซาเร็ธ ผู้ทำการอัศจรรย์มากมาย ผู้ซึ่งเทศนาเตะต้อใจฝูงชนจำนวนมาก น่าจะเป็นพระเมสสิยาห์
ที่พวกเขารอคอยกันมาเป็นเวลานาน ผนวกกับการที่องค์พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มใน
ลักษณะที่พระองค์ทรงเลือกนั้น (ทรงประทับบนหลังลูกลา) เป็นการยืนยันว่า พระองค์คือผู้ใด กล่าวคือ
เป็นการยืนยันว่า “พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์” เพราะนี่คือ สิ่งที่ผู้เผยพระวจนะได้บันทึกบอก
ไว้ว่า พระเมสสิยาห์จะทำอะไรบ้าง

เหตุใดที่ตลอดสามปีองค์พระเยซูคริสต์จึงไม่ทรงแสดงตนว่าพระองค์เป็นใคร?

พระเยซูไม่ได้ฉวยโอกาสที่จะใช้การปลุกกระดม

จากการคาดการณ์ จากความหวังของชนชาติอิสราเอล

ว่าจะมีพระเมสสิยาห์เสด็จมา เหตุใดพระองค์จึงทรง

แสดงตนอย่างชัดเจนในเวลานี้ท่ามกลางสาธารณะชนมากมายขนาดนี้?

พระองค์กำลังคิดอะไรอยู่ท่ามกลางเสียงให้ร้อง? ถึงขนาดที่ท่านมัทธิวบันทึกไว้ว่า

10 เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มแล้ว ประชาชนทั่วทั้งกรุงก็พากันแตกตื่นถามว่า “ใครหนอ”

11 ฝูงชนก็ตอบว่า “นี่คือเยซูผู้เผยพระวจนะ ซึ่งมาจากนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี” มัทธิว 21:10-11

สิ่งที่แน่นอนคือ องค์พระเยซูคริสต์ทรงทราบดี ถึงคำพยากรณ์ ที่มีบันทึกไว้ในพันธสัญญาเดิม
เกี่ยวกับพระองค์เอง

💡 อย่างมองข้ามความสำคัญของพระคัมภีร์เดิม (พันธสัญญาเดิม) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับพันธสัญญา
ใหม่ และ สำหรับชีวิตของเราด้วย

ท่านมัทธิว เป็นผู้ที่บันทึกให้เราทราบ จากผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์

4 เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามพระวจนะที่ตรัสโดยผู้เผยพระวจนะว่า

5 จงบอกชาวศิโยนว่า กษัตริย์ของท่านเสด็จมาหาท่าน โดยพระทัยอ่อนสุภาพ ทรงลา ทรงลูกลา
มัทธิว 21:4-5

ถึงแม้ว่าท่านลูกาไม่ได้กล่าวถึงผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ แต่ก็เห็นได้ชัดเจน จากการที่ท่านบันทึกอย่างละเอียด เกี่ยวกับเรื่องของลูกลา ว่าท่านลูกาตระหนักถึงคำพยากรณ์นี้ พระเจ้าได้ตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ให้เราทราบแล้วก่อนหน้านี้ว่า

9 ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงรำเริงอย่างยิ่งเถิด โอ บุตรีแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย

จงให้ร้อง ดูเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ทรงความยุติธรรมและความรอด

พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา เศคาริยาห์ 9:9

พระเยซูคริสต์ไม่ได้เสด็จมาในฐานะพระเมสสิยาห์ที่มาปลดแอกอิสราเอลจากโรม พระองค์มาในฐานะพระเมสสิยาห์ของพระเจ้าที่เป็นองค์กษัตริย์แห่งสันติราช (สันติสุข) เพื่อที่จะมาปลดปล่อยอิสราเอลจาก 'แอกแห่งความผิดบาป' พระองค์มาเพื่อคนทั้งโลกจะได้รอดหลุดพ้นจากการถูกจองจำด้วยโซ่ตรวนของความผิดบาปเวรกรรมและความตาย พระองค์ไม่ได้มาเพื่อที่จะครองราชย์บนแผ่นดินโลกผ่านทางศึกสงคราม แต่พระองค์มาเพื่อที่จะครองโลกนี้ทั้งหมด(รวมทั้งแผ่นดินของพระเจ้า) ผ่านทางไม้กางเขน

แน่นอนการที่พระองค์จะทำภารกิจนี้สำเร็จ พระองค์จะต้องเผชิญกับอำนาจของโลกและอำนาจของสวรรค์ พระองค์จะต้องทำตาม น้ำพระทัยของพระบิดา และจะต้องเผชิญกับการต่อต้าน ความทารุณโหดร้ายจากผู้นำชาวยิว ซึ่งวนเวียนอยู่ใกล้ๆ องค์พระเยซูคริสต์ตลอดสัปดาห์สุดท้าย แม้ว่าในขณะนี้พวกเขาก็ยังประท้วง ถึงสิ่งที่เขาได้เห็น ว่าองค์พระเยซูคริสต์กำลังได้รับพระเกียรติ

39 ฝ่ายฟาริสีบางคนในหมู่ประชาชนนั้นทูลพระองค์ว่า “อาจารย์เจ้าข้า จงห้ามเหล่าสาวก ของท่าน”

ลูกา 19:39

พระเยซูคริสต์ทรงตระหนักว่า พระองค์เอง คือ ใคร และ ตระหนักว่า สิ่งที่พระองค์กำลังจะกระทำต่อไปนั้นมีความสำคัญเพียงใด พระองค์จึงตอบว่า

40 “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ถึงคนเหล่านี้จะนิ่งเสีย ศิลาทั้งหลายก็ยังคงส่งเสียงร้อง”

ลูกา 19:40

ในขณะที่เดียวกันพระองค์ก็ตระหนักถึง โศกนาฏกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม จากการที่พวกผู้นำชาวยิว กำลังเตรียมวางแผนการในการกำจัดพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งๆที่กรุงเยรูซาเล็มควรจะเป็นที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับพระบุตรของพระเจ้า

41 ครั้นพระองค์เสด็จมาใกล้ เห็นกรุงแล้ว ก็กันแสงสงสารกรุงนั้น 42 ว่า “โอ อยากให้เจ้า
คือเจ้าเองรู้ในกาลวันนี้ว่า สิ่งอะไรจะให้สันติสุข แต่เดี๋ยวนี้สิ่งนั้นบังซ่อนไว้จากตาของเจ้าแล้ว
43 ด้วยว่าเวลาจะมาถึงเจ้า เมื่อศัตรูของเจ้าจะก่อเชิงเทินต่อสู้เจ้า และล้อมขังเจ้าไว้ทุกด้าน
44 แล้วจะเหวี่ยงเจ้าลงให้ราบบนพื้นดิน กับทิ้งลูกทั้งหลายของเจ้าซึ่งอยู่ในเจ้า
และเขาจะไม่ปล่อยให้ศิลาซ้อนทับกันไว้ภายในเจ้าเลย เพราะเจ้าไม่รู้เวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเจ้า”

ลูกา 19:41-44

หลังจากนั้นเพียงไม่ถึง 40 ปี คำพยากรณ์ของพระองค์ก็เป็นจริง การที่ชนชาติอิสราเอล ตาบอด
การรักชาติอย่างไม่ลืมหูลืมตาของชนชาติอิสราเอล จนทำให้พวกเขา **ไม่ตระหนักว่าองค์พระเยซูคริสต์
คือใคร** จนทำให้พวกเขาหลงผิดไปตรึงองค์พระเยซูคริสต์ ความรักชาติเช่นเดียวกันนี้ ได้ทำให้อิสราเอล
เป็นกบฏต่อโรม จนทำให้จักรพรรดิไททัส (Titus)

ส่งกองทัพมาปราบกบฏอย่างทารุณโหดร้าย

คนอิสราเอลนับพันคนถูกตรึงบนไม้กางเขนรอบกำแพงเมือง

พระวิหารซึ่งเพิ่งสร้างเสร็จได้ไม่นานก็ถูกทำลายราบเป็นหน้ากลอง

องค์พระเยซูคริสต์ทรงทราบว่า กรุงเยรูซาเล็มอยู่ภายใต้การปกครอง

ของกลุ่มคนที่ทารุณโหดร้าย องค์พระเยซูคริสต์ทรงทราบถึง

ประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลที่มีความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณที่สับสน และ ล้มเหลวที่จะตระหนัก

ว่า องค์พระเยซูคริสต์เป็นผู้ใด จนทำให้เขาปฏิเสธพระองค์ และ ตรึงพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า

ในขณะที่ฝูงชนกำลังโห่ร้องด้วยความชื่นชมยินดี แต่พระเยซูทรงเศร้าเสียใจกันแสงสงสารชนชาติอิสราเอล

ลักษณะการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มของพระเยซูคริสต์(ทรงประทับบนหลังลูกลา) ตามคำพยากรณ์ของ
ผู้เผยพระวจนะคือ **ภารกิจของพระเมสสิยาห์(Messianic act) อย่างแรก**ซึ่งเป็นการกระทำที่สำแดงถึง
ความเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์ แต่ไม่เป็นไปตามคาดหวังของฝูงชน

ท่านมาระโกบันทึกให้เราทราบว่า **พระเยซูคริสต์เสด็จตรงไปยังพระวิหาร**

11 พระเยซูก็เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม และเข้าไปในบริเวณพระวิหาร เมื่อทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงแล้ว
เวลาก็จวนค่ำ จึงเสด็จออกไปยังหมู่บ้านเบธานีกับเหล่าสาวกสิบสองคนนั้น

มาระโก 11:11

นักวิชาการคาดว่า การที่พระเยซูทรงทำอย่างนี้ ก็เพื่อที่จะสงบฝูงชนที่โห่ร้องเสียงดังด้วยความตื่นเต้น
ให้ห่างไกลจาก **ป้อมโรมันที่อยู่ติดกับพระวิหาร** เพื่อไม่ให้ความตื่นเต้นและความกระตือรือร้นของฝูงชน
ถูกปลุกปั่นมาเป็นความรักชาติ ซึ่งสามารถกลายเป็นการกบฏประท้วงได้โดยง่าย ท่านมาระโกบอกเราว่า
พระองค์ทอดพระเนตรทุกสิ่งจนทั่วเวลาจวนค่ำแล้ว พระองค์ก็เสด็จเสียบๆกลับไปยังหมู่บ้านเบธานีกับ
สาวก 12 คนของพระองค์

วันรุ่งขึ้นพระองค์ได้ทรงกระทำ **ภารกิจของพระเมสสิยาห์อย่างที่สอง** กล่าวคือ **การชำระพระวิหาร**
เป็นการกระทำที่สำแดงถึงความเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์

45 ฝ่ายพระองค์เสด็จเข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วทรงเริ่มจับไล่คนทั้งหลายที่ค้าขายอยู่นั้น
 46 และตรัสแก่เขาว่า “มีพระวจนะเขียนไว้ว่า **นิเวศของเราควรจะเป็นนิเวศอธิษฐาน**
แต่เจ้าทั้งหลายมากระทำให้เป็น ถ้ำของพวกโจร” 47 พระองค์ทรงสั่งสอนในบริเวณพระวิหารทุกวัน
 แต่พวกมหาปุโรหิตพวกธรรมาจารย์ และคนสำคัญของพลเมือง ได้หาช่องที่จะประหารพระองค์เสีย
 48 แต่เขาไม่พบช่องทางที่จะกระทำอะไรได้ เพราะว่าคนทั้งปวงชอบฟังพระองค์มาก **ลูกา 19:45-48**

ก่อนอื่นเราจะต้องเข้าใจว่า การแลกเงินและการค้าขายสัตว์ มีความจำเป็นสำหรับการถวายสัตวบูชา
 ไถ่บาป และ การนมัสการในพระวิหาร เงินหลากหลายสกุลจากประเทศต่างๆจะต้องถูกแลกให้เป็น
 เหรียญไทเรียน (Tyrian) ซึ่งเป็นเหรียญที่เป็นที่เชื่อถือเพราะมีปริมาณทองคำและเงินตามมาตรฐาน
 แต่ตลาดสำหรับการค้าขายสัตว์สำหรับการนำมาถวายสัตวบูชาและการแลกเงิน อยู่นอกกรุงเยรูซาเล็ม-
 บริเวณภูเขามะกอกเทศ ซึ่งเป็นสถานที่ที่เหมาะสม แต่ถึงกระนั้นครอบครัวของมหาปุโรหิตอันนาส
 ซึ่งมีอำนาจและมีอิทธิพลควบคุมทั้งระบบธุรกิจและการเมืองในกรุงเยรูซาเล็ม จึงมีผลกระทบกับพระวิหาร
 โดยตรง พวกเขาใช้อำนาจเพื่อที่ตนเองจะได้เปรียบคู่แข่ง โดยการอนุญาตให้ใช้บริเวณภายในพระวิหาร
 กล่าวคือ ลานของคนต่างชาติ ซึ่งอยู่ในลานพระวิหารชั้นนอก สำหรับธุรกิจที่ทำเงินมหาศาลให้กับ
 พวกเขา นักวิชาการเรียกครอบครัวนี้ว่า “กลุ่มเยรูซาเล็มมาเฟีย”
 ซึ่งนำโดยอันนาสและลูกชายและลูกเขย-คายฟาส

ทุกคนเป็นปุโรหิตและเป็นมหาปุโรหิต คนละช่วงเวลาที่แตกต่างกันไป
 ครอบครัวฉลาดแกมโกงและโหดร้ายนี้

ได้เอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้องเพื่อให้ได้เปรียบคู่แข่ง

ในการทำธุรกิจโดยอนุญาตให้พวกพ้องของตนเอง

ใช้พื้นที่ของพระวิหารในส่วนลานพระวิหารชั้นนอก (ที่เป็นส่วนของคนต่างชาติเข้ามาอธิษฐานในพระวิหาร)
 เป็นที่สำหรับทำธุรกิจแลกเงินและค้าสัตว์ พวกเขาอะลุ่มอล่วย และมีสายสัมพันธ์กับโรม ร่วมกัน
 เอารัดเอาเปรียบ ตักตวงผลประโยชน์จากประชาชนเพื่อพวกพ้องของตนเอง (ในปัจจุบันเราอาจจะเรียกว่า
 ประโยชน์ทับซ้อน- conflict of interest) และกดขี่ข่มเหงประชาชน กลุ่มคนเหล่านี้แหละที่เป็นคนที่
 ทรมานที่ไต่สวนตัดสิน และ นำไปสู่การประหารองค์พระเยซูคริสต์

แต่บัดนี้พระมหากษัตริย์ได้เสด็จเข้ามายังพระวิหารของพระองค์ และพบว่า คนต่างชาติที่แสวงหา
 พระเจ้าได้รับการดูหมิ่น ด้วย “ระบบทุนนิยมของชาวยิว”

แม้แต่ชาวยิวเองก็ไม่สามารถที่จะอธิษฐาน

โดยปราศจากเสียงรบกวนจากเหรียญเงินกระทบกัน

และ เสียงอึกทึกของตลาดที่อยู่ในลานพระวิหารข้างเคียง

สมบัติของพระเจ้าได้ถูกนำมาใช้เพื่อธุรกิจส่วนตัว

พระวิหารของพระเจ้าซึ่งควรจะเป็นนิเวศอธิษฐาน

ได้ถูกทำให้เป็นแหล่งค้าขายที่เอารัดเอาเปรียบ-ไม่ต่างจากการปล้นประชาชน

เราทุกคนอาจจะรู้สึกขยะแขยงกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่ถึงกระนั้นมันเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ที่เต็มไปด้วยความหึงผยองและความโลภ มิใช่หรือ? บ่อยครั้งที่คริสตจักรของพระเจ้าได้ถูกนำมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน จากประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้น ตั้งแต่ในสมัยยุคกลางที่มีโป๊ป(Pope) จนกระทั่งทุกวันนี้ที่มีนักประกาศเร่ร่อนและนักประกาศทางโทรทัศน์ ที่คอยเอาไรต์เอาเปรียบประชาชนของพระเจ้า

 ลองสำรวจตัวเราเองดูว่า 'ตัวเราเองนั้น ปราศจากความผิด หรือเปล่า?' เราเคย ต่อรองกับพระเจ้าในลักษณะนี้ใหม่ว่า 'ถ้าพระองค์ทรงอวยพระพรฉันในเรื่องนี้ แล้วฉันจะรับใช้พระองค์?'
อย่า เอาคริสตจักร หรือ ใช้พระเจ้า เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

การกระทำขององค์พระเยซูคริสต์ในการชำระพระวิหารตอนนี้เป็นการบ่งบอกว่า พระองค์มีสิทธิอำนาจเหนือพระวิหาร ในพระคัมภีร์เดิมกล่าวถึง เชื้อสายของกษัตริย์ดาวิดที่แท้จริง (True Davidic King) คือผู้ชอบธรรมในการปกครองพระวิหาร ดังนั้นการที่พระเยซูคริสต์ทรงชำระพระวิหาร เป็นการกระทำที่บ่งบอกถึงสิทธิอำนาจของพระองค์เหนือพระวิหาร เหมือนกับ การที่พระองค์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มบนหลังลูกลา การกระทำทั้งคู่ ของพระองค์ เป็นการตอกย้ำคำพยากรณ์ ที่กล่าวถึง กษัตริย์ของพระเจ้า ที่สร้างพระวิหารของพระเจ้า และ ปกครองพระวิหารของพระองค์ ผู้เผยพระวจนะ เศคาริยาห์ ได้กล่าวว่า

12 'พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด ชายผู้ที่มีชื่อว่าพระอังกูร เพราะท่านจะไพบูลย์ในสถานที่ของท่าน และจะสร้างพระวิหารของพระเจ้า
21เออ และหม้อทุกลูกในเยรูซาเล็มและยูดาห์ จะเป็นของบริสุทธิ์แต่พระเจ้าจอมโยธา เพื่อว่าทุกคนที่มาถวายสัตวบูชาจะเอาหม้อไปบ้าง และจะต้มเนื้อในหม้อเหล่านั้น
ในวันนั้นจะไม่มีพ่อค้าในพระนิเวศของพระเจ้าจอมโยธาอีกต่อไป
อังกูร = หน่อเนื้อเชื้อไข เชื้อสาย เศคาริยาห์ 6:12, 14:21

การชำระพระวิหารของพระเยซูจะทำให้คนอิสราเอลคิดถึง พระธรรมตอนนี้ และ ตระหนักว่า เวลานั้นมาถึงแล้ว พระเยซู คือ บุคคลผู้หนึ่ง ซึ่งได้มาปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขา เป็นการกระทำอย่างตั้งใจของพระเยซูเพื่อที่จะสะท้อนคำพยากรณ์ ของผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ และ ผู้เผยพระวจนะมาลาคี

1พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า "ดูเถิด เราส่งทูตของเราไปเพื่อเตรียม หนทางไว้ข้างหน้าเรา และพระเจ้าผู้ซึ่งเจ้าแสวงหา นั้น จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหัน ทูตแห่งพันธสัญญาผู้ซึ่งเจ้าพอใจนั้น ดูเถิด ท่านกำลังมาแล้ว มาลาคี 3:1

องค์พระเยซูคริสต์กำลังพิพากษาพระวิหารซึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สูงสุดของชนชาติอิสราเอลซึ่งอีกไม่นานพระองค์จะแทนที่พระวิหารด้วยตัวพระองค์เอง และ ด้วยแผ่นดินของพระองค์ที่พระองค์กำลังจะตั้งขึ้น องค์พระเยซูคริสต์กำลังประกาศพระองค์เองว่า พระองค์คือพระเมสสิยาห์ ซึ่งบัดนี้บรรดาผู้มีอำนาจที่ปกครองพระวิหารอยู่ไม่สามารถที่จะเพิกเฉยได้อีกต่อไปแล้ว พระเยซูคริสต์กำลังทำทนายผู้มีอำนาจ เป็นการทำทนายซึ่งนำไปสู่การที่พระองค์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน โดยเป็นไปตามแผนการของพระเจ้าตั้งแต่ต้น

 พระเยซูคริสต์ไม่เพียงแต่พูดสั่งสอนประชาชน แต่การกระทำของพระเยซูคริสต์สำแดงให้เห็นชัดเจนว่า **พระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ องค์เที่ยงแท้** ดังนั้นในฐานะที่เราเป็น คริสเตียน การกระทำและคำพูดของเรา จะต้องสอดคล้องกัน และ สำแดงให้เห็นชัดเจนว่า **‘เราเป็นสาวกของพระเยซู’**

“การที่พระเยซูคริสต์ทรงชำระพระวิหาร” เป็นการผลักดันให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆที่ตามมา เนื่องจากความขัดเคืองของผู้มีอำนาจในพระวิหารที่เกรงว่า

พระองค์กำลังทำลายฐานอำนาจและธุรกิจของตน พวกเขาจึงตั้งใจกำจัดพระองค์ทิ้งโดย

อาศัยสาวกของพระองค์คนหนึ่งในการจับกุมพระองค์

ในขณะที่พระองค์ไม่ได้สั่งสอนอยู่ท่ามกลางประชาชนในพระวิหาร

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ควบคุมเกมส์ ควบคุมเวลาของ

การสิ้นพระชนม์ของพระองค์-ซึ่งเป็นเวลาเดียวกัน กับที่ลูกแกะปัสกาทั้งหลาย ได้ถูกถวายบูชาเพื่อไถ่

และ ชำระล้างความผิดบาปเวรกรรมของชนชาติอิสราเอล เวลานี้เองที่องค์พระเยซูคริสต์-ผู้ทรงรับ

หน้าที่เป็น ‘ลูกแกะปัสกา’ ที่จะถูกถวายบูชา เพื่อแบกรับโทษ ความผิดบาปเวรกรรมของมนุษย์ทั้งโลก-

ทั้งของคุณและผม

 พระเยซูคริสต์กำลังเตือนเรา **ทุกคนที่ใช้ศาสนาแต่ไม่ให้ศาสนาขัดเกลาเปลี่ยนแปลงเรา**

มนุษย์เราทุกคนมี “สัญชาตญาณของการนับถือศาสนา” แต่การนับถือศาสนาของเรานั้นปนเปไป ด้วยความผิดบาป เราต้องการใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเพื่อที่จะปกป้องคุ้มครองดูแลเรา หรือ เพื่อที่จะบันดาลสิ่งที่เราต้องการ **สิ่งที่เราปรารถนา** การที่มนุษย์เรามีธรรมชาติเช่นนี้ เราจึงได้พัฒนาระบบแนวความคิดต่างๆ ศาสนา เครื่องราง ของขลัง คาถา ปลุกเสก เพื่อที่จะโน้มน้าวให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ทำในสิ่งที่เราต้องการ บันดาลให้เป็นไปตามที่เราต้องการ

ศาสนาไม่สามารถช่วยเราได้ เพราะธรรมชาติบาปเวรกรรมของมนุษย์ ดังนั้นเราจึงต้องการความช่วยเหลือที่**ไม่ได้**

“อยู่ในและมาจาก” มนุษย์-ที่เต็มไปด้วยความผิดบาปเวรกรรม มีเพียง**พระเจ้าองค์บริสุทธิ์เท่านั้น**ที่จะสามารถกอบกู้เราให้หลุดพ้น

จาก**‘ธรรมชาติแห่งความผิดบาปเวรกรรมของมนุษย์’**ได้

พระเจ้าที่มนุษย์ได้กบฏ และได้ต่อต้าน

พระเจ้าผู้ทรงอดทนนาน พระเจ้าผู้ทรงรักเรา พระเจ้าผู้ซึ่ง **“เราต้องการเป็นพระเจ้า- แทนที่พระองค์”**

ถึงแม้ว่าเราจะกลับคืนดีกับพระเจ้า ผ่านทางการที่เราเชื่อศรัทธาวางใจในองค์พระเยซูคริสต์ พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ผู้ทรงตายแทนเรา บนบนไม้กางเขน แม้กระทั่งเดี๋ยวนี้ ถ้าเราสำรวจชีวิตของเราให้ดี

เราจะพบว่า เรามักจะใช้**การอธิษฐาน**ของเรานั้นเพื่อตัวเราเอง เพื่อผลประโยชน์ของเรา เพื่อความ

ทะเยอทะยานของเรา เพราะความไม่มั่นคงของเรา แม้แต่**คริสตจักร**ก็ได้กลายเป็น “สนามแห่ง

การแข่งขัน” การพัฒนาตนเองเพื่อตนเอง เป็นชุมชนที่เต็มไปด้วยความขัดแย้ง และ ความไม่ไว้วางใจ

ซึ่งกันและกัน ความสงสัย ความบาดหมาง อาฆาต เคียดแค้น ความไม่พอใจ ซิงดีซิงเด่น เมื่อเราอ่าน

จดหมายฝากของท่านอาจารย์เปาโล เปโตร และ ยอห์น เราจะเห็นว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นมาตั้งแต่ในสมัยนั้นแล้ว เพราะนี่คือ **ธรรมชาติบาปของมนุษย์** ซึ่งเกาะติดกับเราอย่างแนบแน่นหนา มีเพียงการตายและการเป็นขึ้นจากความตายขององค์พระเยซูคริสต์เท่านั้น ที่จะสามารถทำให้เราหลุดพ้นจากฤทธิ์อำนาจและการผูกมัดของความบาปได้

ในขณะนี้ สิ่งที่เราทำได้เพียงอย่างเดียว คือ การที่เรายอมจำนนต่อองค์พระเยซูคริสต์ ยอมให้ พระองค์ขัดเกลาเปลี่ยนแปลงเรา องค์พระเยซูคริสต์จะทรงชำระ **แรงจูงใจ**ในชีวิตของเรา พระองค์จะทรง **แก้ไข**ความรู้สึกชอบธรรมอันจอมปลอมของเรา พระองค์จะทรงเปิดเผยและเปลี่ยนความหน้าซื่อใจคดของเรา ขอให้เรารักองค์พระเยซูคริสต์มากขึ้นทุกวัน พระองค์ทรงยอมทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้เพื่อเรา

คุณซาบซึ่งใหม่ว่าการที่พระองค์ทำสิ่งเหล่านี้ก็เพราะพระองค์ทรงรักเรา

พระองค์ทรงอดทนนาน และ พระองค์จะทรงทำงาน

ในการขัดเกลาเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นเหมือนกับ

องค์พระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้นทุกวัน

ขอเพียงแต่ให้เรายอมจำนนต่อพระองค์

และ ทำงานร่วมกับพระองค์

เมื่อพระองค์ชี้ให้เราเห็นถึงข้อบกพร่องของเรา

เราจะยอมจำนนที่จะให้พระองค์ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงเรา

เราจะต้องตั้งใจปฏิเสธตนเอง และ ไม่หาข้ออ้างที่จะไม่เชื่อฟังพระองค์

เราจะต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะรักพระองค์มากยิ่งขึ้นทุกๆ วัน เราจะดำเนินชีวิตด้วยความชอบธรรม

เราจะอธิษฐานวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความมั่นใจว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้ เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” อาเมน

คำถามชวนคิดใคร่ครวญ

- 1) เหตุการณ์ที่พระเยซูเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม เป็นการท้าทาย ผู้มีอำนาจในโลกยุคนั้นและประชาชนให้ตัดสินใจ เรื่องอะไร? เพราะเหตุใด?
- 2) การตัดสินใจครั้งเดียวที่สำคัญที่สุดในชีวิตมนุษย์เป็นการตัดสินใจเลือก ระหว่าง อะไรกับ อะไร? เหตุใดจึงสำคัญ?
- 3) อะไรเป็นตัวกำหนดบั้นปลายชีวิตของเราว่าจะเป็นอย่างไร?
- 4) “แมปป์า มุนดี (Mappa Mundi)” สื่อให้เราทราบ“ความจริงชั่วนิรันดร์” อย่างไร?
- 5) เหตุใด พระเยซูจึงทรงขึ้นประทับบนหลังลาเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม?
- 6) เหตุใดจึงมีฝูงชนเป็นอันมาก มาต้อนรับขบวนเสด็จของพระเยซู?
- 7) ฝูงชนเป็นอันมาก ต้อนรับพระองค์อย่างไร? เพราะเหตุใด?
- 8) เนื้อหาของเสียงโห่ร้อง ต้อนรับ มีอะไรบ้าง? มีนัยสำคัญอย่างไร?
- 9) เหตุใด ผู้นำชาวยิว จึงประท้วงให้พระเยซูห้ามเหล่าสาวก? พระเยซูตอบสนองอย่างไร? เพราะเหตุใด?
- 10) เหตุใด พระเยซูจึงกันแสงสงสารกรุงเยรูซาเล็ม? จงอธิบาย
- 11) เมื่อมาถึงกรุงเยรูซาเล็มพระเยซูคริสต์ทรงทำอะไรบ้าง? เพราะเหตุใด?
- 12) ‘ภารกิจของพระเมสสิยาห์’ สองอย่าง คือ อะไร? สำคัญอย่างไร?
- 13) ‘การชำระพระวิหาร’ หมายความว่าอะไร? ทำไม พระเยซูจึงทรงชำระพระวิหาร?
- 14) ‘พระเมสสิยาห์’ แปลว่าอะไร? ใคร คือ พระเมสสิยาห์? เพราะเหตุใด?
- 15) ‘การที่พระเยซูถูกตรึงในช่องเทศกาลปัสกา’ มีนัยสำคัญ อย่างไรบ้าง?
- 16) ศาสนาไม่สามารถช่วยเราได้ เพราะเหตุใด?
- 17) ถึงแม้ว่า เราจะกลับคืนดีกับพระเจ้า แต่ธรรมชาติบาปของมนุษย์ ก็ยังเกาะติดเราอย่าง แน่นหนา ดังนั้น สิ่งเดียวที่เราสามารถทำได้ คือ อะไร? เพราะเหตุใด?
- 18) จงสำรวจชีวิตคุณว่า คุณตั้งใจปฏิเสธตนเอง ไม่หา ข้ออ้าง ที่จะไม่เชื่อฟัง พระเยซูคริสต์ และ มุ่งมั่นตั้งใจที่จะรักพระองค์มากยิ่งขึ้นทุกวัน หรือไม่?

